

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.VI.38.076/2010/5.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a személyesen eljáró felperesnek a dr.Lakatos László jogtanácsos által képviselt Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes elleni építési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében - amely perbe az alperes oldalán pernyertessége előmozdítása érdekében beavatkozott a dr.Lejtényi Péter jogtanácsos által képviselt Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség (1016 Budapest, Mészáros u. 58/A.) I.r. és a személyesen eljáró Róbert (8960 Lenti, Dózsa György u. 9.) II.r. beavatkozó - a Zala Megyei Bíróság 2010. július 7. napján kelt 7.K.20.069/2010/21. számú jogerős ítélete ellen az alperesi beavatkozó részéről 24. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Zala Megyei Bíróság 7.K.20.069/2010/21. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A le nem rótt 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú építési hatóság II.r. beavatkozó, mint építtető

kérelmét elbírálva határozatával építési engedélyt adott a helyrajzi számú ingatlant érintően terményszárító és tisztítótelep kialakítására. Az engedély megadásakor a beszerzett szakhatósági állásfoglalásban foglaltakat - így a környezetvédelmi felügyelőség szakhatósági hozzájárulását is - figyelembe vette. A környezetvédelmi szakhatóság állásfoglalásának megfelelően határozata rendelkező részében rögzítette a légszennyező pontforrások kibocsátási határértékeit, előírta, hogy a használatbavételi engedélykérelem benyújtásával egyidejűleg az új légszennyező forrásra vonatkozóan levegőtisztaság-védelmi működési engedélyt kell kérni, továbbá alapbejelentést kell tenni. A használatbavételi engedélykérelem benyújtásával egyidejűleg az építtetőnek zajméréssel szükséges igazolni, hogy a létesítmény zajvédelmi szempontú hatásterületein belül zajtól védendő objektumok (lakóházak) találhatók.

A felperes, mint a szomszédos helyrajzi számú ingatlan tulajdonosa fellebbezése folytán eljárta alperes 2009. május 28. napján meghozott JF-282/4/2009. számú, utóbb 16. alszám alatt módosított határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatva a másodfokú környezetvédelmi szakhatóság állásfoglalása ismeretében előírta, hogy a zajforrások (a létesítendő tisztító és szárítótelep, a szomszédságban található gokart pálya és büfé, továbbá a 300 m-re már működő terményszárító) hatásterületeit és annak átfedéseit meg kell határozni, majd rögzítenie az egyes zajforrásokra érvényesíthető zajkibocsátási határértékeket. A használatbavételi engedélykérelemhez csatolni írta elő annak zajméréssel történő igazolását, hogy a létesítmény zajvédelmi szempontú hatásterületén a zajkibocsátás nem haladja meg a megállapított határértékeket. Határozata indokolásában kifejtette, hogy az I.r. beavatkozó, mint másodfokú szakhatóság állásfoglalásában írtakhoz a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2001. évi CXL. törvény 44. § /2/ bekezdésében foglaltak mentén kötve volt. Az abban foglaltak ismeretében két darab pontforrás kibocsátásai a levegőtisztaság-védelmi követelményeknek megfelelnek, a zajterhelés a lakott terület első ingatlanán sem lépi túl a határértékeket, azonban a tervezett létesítmény mellett további zajforrások kibocsátása is meghatározhatja a környezet zajterhelését, emiatt átfogó vizsgálatok szükségesek a hatásterületek és a vonatkozó zajkibocsátási határértékek megállapítása érdekében.

A felperes keresetében az alperesi határozat megváltoztatása mellett a II.r. beavatkozó kérelmének elutasítását kérte, hivatkozva arra, hogy a tervezett terményszárító és tisztítótelep által majdan kibocsátandó porszennyezés, működési, valamint szállítási, rakodási, mozgató zaj, elviselhetetlen lenne számára. Rámutatott, hogy ingatlanától 300 m-re már működik egy, a II.r. beavatkozó részben tulajdonában álló terményszárító, amely már

korábban is jelentős porszennyezést okozott.

A megyei bíróság a felperes indítványának megfelelően szakértői bizonyítást fogantatosított, vizsgálandó az engedélyezett építmény rendeltetésszerű használatával járó környezeti zajterhelést és levegőszennyezést, annak mértékét, illetve a jogszabályokban rögzített határértékeknek való megfeleléseit. A lefolytatott bizonyítás eredményeképpen a kerestet alaposnak találta, ezért jogerős ítéletével az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. Ítélete indokolásában kifejtette, hogy a felperes által üzemeltetett vendéglátóegység zajtól védendő helyiségében a szárító által okozott zajterhelés az 55 decibeles értéket nem éri el, ezért az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) előírásai teljesültek, és ugyanez mondható el a tervezett beruházás várható a légszennyező kibocsátási értékéről is. A felperesi ingatlan közelsége miatt azonban az építmény rendeltetésszerű használatából fakadó légszennyezettség terhelés (imisszió) várhatóan határérték feletti levegőszennyeződést okozna, ezért az Étv. 31. § /4/ bekezdés b/, 31. § /1/ bekezdés c/, /2/ bekezdés e/ és g/ valamint a 36. § /1/ bekezdés d/ pontjaiban meghatározott követelmények nem teljesülnek. A megyei bíróság rámutatott, hogy a szakvélemény levegőtisztaság-védelmi része részletesen ismertette a meteorológiai adatokat, a vizsgálati pontokat és a légszennyezés kibocsátási adatokat, majd elvégezte a tervezett technológiából eredő légszennyezettség imissziós számítását és jutott arra a következtetésre, hogy a tervezett beruházás pontforrásainak kibocsátása határérték alatti, azonban a szállópor tekintetében a felperesi ingatlanon várhatóan határérték feletti terhelést fog okozni. Ez utóbbi nem csak a pontforrások kibocsátásából adódik, ugyanis a tapasztalatok szerint a gabona garatba öntése és a homlokrakodóval történő mozgatása a tisztítóciklon kürtjeivel közel azonos mértékű porkibocsátással jár.

Hangsúlyozta a megyei bíróság azt is, hogy a felperesi ingatlanon kialakult légszennyezettséget nem csak a perbeli ingatlanon működtetendő, hanem a helyrajzi számon már működő pontforrás is befolyásolja. A szakértői vélemény a terület háttérterhelését is értékelte és az együttes légszennyezettség alapján minősítette a várható, kialakuló helyzetet. Új technológiai pontforrások által kibocsátott légszennyező anyagok koncentrációja kibocsátási (emissziós) határérték alatt marad, azonban a felperesi ingatlan és a pontforrások tervezett helye közötti közelség az adott terhelési ponton már határérték feletti légszennyezettséget okozna. A háttérszennyezettségi adatok mérési adatok hiányában nem pontosak, de a megadott közelítő értékek alkalmazhatók, mivel a várható emissziót a háttérszennyezettség csak csekély mértékben növeli meg. A szárító működése idején lehetnek olyan légköri állapotok, amelyek a felperesi ingatlanon már határérték feletti terhelést okoznak.

A megyei bíróság kizárólag az építési engedélyezési tervdokumentáció alapján tudta vizsgálni az Étv. általános környezetvédelmi előírásainak fennálltát. Mivel a jövőben megvalósítandó technológiáról van szó, nyilvánvaló, hogy mérési eredményeken a határozat nem alapulhatott. A tervdokumentáció alapulvételével ugyanakkor - figyelembe véve a szakértői okfejtést is - arra az álláspontra lehet jutni, hogy az építmény használata során a környezetszennyezési határértékek betartása kétséges, a megengedett mérték túllépésre kerülne.

Az építési engedélyezési eljárás során is betartandóak az irányadó jogszabályi rendelkezések, a szakértői véleményből pedig az a következtetés vonható le, hogy a felperesi ingatlan közelsége miatt a határérték alatti kibocsátások várhatóan imissziós határérték feletti levegőszennyeződést okoznak a felperesi ingatlanon.

A jogerős ítélet ellen az I.r. beavatkozó élt felülvizsgálati kérelemmel, kérve a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását. Álláspontja szerint a másodfokú szakhatóság állásfoglalása megalapozott, amelyet a per során beszerzett szakértői vélemény sem cáfolt meg. Az Étv. 36. § /1/ bekezdés d/ pontja az „okoz” kifejezés helyett nem az „okozhat” kifejezést tartalmazza. Az ítéleti okfejtés szerint az építési engedélyt kevés esetben lehetne kiadni, hiszen a káros hatás vélelme gyakran felmerül, miközben a valós mérési eredmények csak a létesítmény próbaüzeme során állnak majd rendelkezésre. A jogerős ítélettel szemben arra az álláspontra helyezkedett, hogy a per során kirendelt szakértő a felvetett kérdésekre meggyőző választ nem adott, ezért arra jogszerűen a megyei bíróság sem alapíthatta ítéletét.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /4/ bekezdés alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

Az I.r. beavatkozó lényegében a bizonyítékok (szakvélemény) Pp. 206. § /1/ bekezdése szerinti szabad mérlegelését támadta felülvizsgálati kérelmében.

A Pp. 270. § /2/ bekezdés értelmében a Legfelsőbb Bíróságtól jogszabálysértésre alapítottan lehet a jogerős ítéletet felülvizsgálatát kérni. Anyagi jogi és eljárási szabályok megsértése egyaránt alapot adhat a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére, azonban ha olyan eljárási szabálysértés nem történt, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt,

a megtámadott határozatot hatályában fenn kell tartani. Amennyiben a bírósági ítélet tényállása iratellenesen került megállapításra, okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó módon történt a bizonyítékok mérlegelése, akkor az eljárási szabálysértés megállapítható. Nem állapítható meg ugyanakkor jogszabálysértés, a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok szabad mérlegelését támadta.

A megyei bíróság a perben szakértői bizonyítást folytatott le, a bizonyítékok okszerű és helyes mérlegelésével rögzítette, hogy lehetnek olyan légköri viszonyok, amelyek határérték feletti légszennyezettséget eredményeznek, figyelemmel a terményszárító tevékenysége során keletkező szállóporra. A levegőszennyezés ez esetben a tervezett építmény közelében található felperesi ingatlanon már az imissziós határérték feletti szennyezést okozna. Önmagában az a körülmény, hogy az I.r. beavatkozó a másodfokú szakhatósági véleményt tartja a perben kirendelt igazságügyi szakértői véleményben megállapítottaktól eltérően elfogadhatónak, az utóbbiakban foglaltakat nem kérdőjelezheti meg. A megyei bíróság által feltett kérdésekre a szakértő kielégítő és alapos választ adott, azokból a megyei bíróság helyes mérlegeléssel és részletes indokolással ellátottan vont le azon következtetést, hogy az Étv. 36. § d/ pontjában foglalt feltételek nem teljesülnek, ennek hiányában pedig a II.r. beavatkozó kérelme nem teljesíthető, ezért a megismételt másodfokú eljárásban az alperesnek azt el kell utasítania.

A Legfelsőbb Bíróság az I.r. beavatkozó érveit megvizsgálva arra az álláspontra helyezkedett, hogy a megyei bíróság a bizonyítékok megfelelő értékelésével, mérlegelésével, illetőleg a fentebb már részletezett hibáktól mentesen állapította meg a tényállást, azokról az Pp. 221. § /1/ bekezdésében foglaltak mentén ítélete indokolásában számot adott.

Az I.r. beavatkozó által hivatkozott jogszabályt a jogerős ítéletet nem sértette meg, ebből fakadóan a Legfelsőbb Bíróság azt a Pp. 275. § /3/ bekezdés alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati ellenkérelmet személyesen előterjesztő felperesnek a felülvizsgálati eljárásában költsége nem merült fel, ezért a Legfelsőbb Bíróság arról nem határozott.

Az I.r. beavatkozó személyes illetékmentessége okán lerovásra nem került feljegyzett illetéket, figyelemmel a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-ában foglaltakra, az állam viseli.

, 2011. szeptember 12.

Dr.Kárpáti Zoltán sk. tanácselnök, Dr.Sperka Kálmán sk. előadó bíró, Dr.Márton Gizella sk. bíró

A kiadmány hitelél

bíróági írnok